

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้พัฒนาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2551 ซึ่งได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กรมวิชาการ, 2551 : 5) ซึ่งสอดคล้องและเกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาและเทคโนโลยี โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการได้กล่าวถึงความสำคัญ และลักษณะเฉพาะของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิต การอาชีพและเทคโนโลยี มาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียง และมีความสุข (กรมวิชาการ, 2551 : 9)

โรงเรียนวัดนอกเป็นโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งอยู่ใน ตำบลไชคราม อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี บริเวณที่ตั้งของโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ชุ่มชื้น อยู่ในหุบเขา และใกล้กับทะเลเหมาะแก่การทำอาชีพเกษตรกรรม และทำอาชีพประมง อีกทั้งโรงเรียนยังอยู่ใกล้กับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานอาชีพด้านการเกษตรกรรม ได้แก่ กรมชลประทาน ท่าทอง ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมันสุราษฎร์ธานี ศูนย์วิจัยพันธุ์ข้าวสุราษฎร์ธานี ดังนั้นวิถีชีวิตของคนในชุมชนวัดนอกส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในการรับจ้างทำสวนยาง ทำสวนปาล์ม และทำงานรับจ้างในหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับงานเกษตรกรรมดังกล่าว อีกทั้งยังดำเนินชีวิตแบบเรียบง่ายตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการปลูกพืชผักสวนครัว เลี้ยงไก่ และเพาะเห็ด ไว้กินเองในครัวครอบครัว และหารายได้พิเศษด้วยการนำผลผลิตจากการทำเกษตรครัวเรือนไปจำหน่ายตามตลาดในชุมชน

โรงเรียนวัดนอก มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัย ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในทุกสายวิชา และการจัดการเรียนการสอน รายวิชา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ได้กำหนดหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยแบ่งเป็น 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว สาระที่ 2 การอาชีพ สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ และ สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ โดยมุ่งให้ผู้เรียน มีการเรียนรู้ และเกิดทักษะตามมาตรฐานใน 5 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ ง 1.2 มีทักษะกระบวนการทำงาน และการจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่องานมาตรฐานที่ ง 2.1 เข้าใจทักษะ มีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริต มีคุณธรรม มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพและเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต มาตรฐานที่ ง 3.1 เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการเทคโนโลยี ใช้ความรู้ ภูมิปัญญา จินตนาการและความคิดอย่างมีระบบ ในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ ตามกระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ ใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม โลกของงานอาชีพ มาตรฐานที่ ง 4.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และมีคุณธรรม และ มาตรฐานที่ ง 5.1 ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริตอย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผน เชิงกลยุทธ์ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (โรงเรียนวัดนอก, 2557 : 15)

หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดนอก รายวิชาการงานอาชีพ และเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 พ.ศ. 2553 ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 โดยเริ่มใช้สอนตั้งแต่ พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน จากการติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยดูจากผลการเรียนของนักเรียน ร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ อยู่ในระดับดี แต่เมื่อประเมินผลจากการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น (โรงเรียนวัดนอก, 2557 : 8) แสดงว่านักเรียนยังไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอนไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ดีเท่าที่ควร รวมทั้งจากการสังเกตและพูดคุยกับผู้ปกครอง นักเรียน พบว่า นักเรียนขาดศักยภาพในการทำงาน ทั้งในส่วนของงานบ้าน หรือเกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะประยุกต์ใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต การวัดผลประเมินผล การเรียนที่ผ่านมาชี้ให้เห็นว่า แสดงว่าครูใช้เทคนิคการรูปแบบการสอนแบบเดิม ๆ ที่ใช้วิธีการสอน โดยบรรยายมากกว่าให้นักเรียนได้ลงมือทำจริง ๆ มีการจัดการเรียนการสอนและวัดผลการเรียนจากการสอบจากข้อสอบที่มีลักษณะท่องจำและมุ่งเน้นแต่เนื้อหาและยังใช้รูปแบบการวัดผลประเมินผล

ที่เน้นการทดสอบเป็นหลัก จึงส่งผลให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่สอดคล้องกับการนำความรู้ไปใช้จริง เพราะการสอนรูปแบบบรรยายเพียงทำให้นักเรียนขาดทักษะกระบวนการคิด สังเคราะห์ และทักษะการทำงานอย่างแท้จริง ครูจึงเป็นกุญแจสำคัญขับเคลื่อน ปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน ให้เป็นไปตามหลักสูตรและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เพื่อให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาตนเองตามศักยภาพทั้งทางการเรียนและการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางโรงเรียนจึงต้องมีการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละกลุ่มสาระวิชา เพื่อได้ทราบทิศทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของการใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของสภาพเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป

การประเมินหลักสูตรจะทำให้ทราบถึงแนวโน้มว่า ควรจะพัฒนาหลักสูตรไปในทิศทางใด เป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้ผลจากการวัดในแง่มุมต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมิน เพื่อนำมาพิจารณาร่วมกัน และสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมานั้นว่าเป็นอย่างไร มีคุณค่าดีหรือไม่เพียงใดหรือได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีส่วนใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจการวางแผนการจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีขึ้นและเป็นประโยชน์ ในการตัดสินใจทางเลือกที่ดี ทั้งนี้การประเมินหลักสูตรมีหลายรูปแบบ ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบ ซิปโมเดล (CIPP Model) เนื่องจากการประเมินแบบ CIPP เป็นการประเมินที่ครอบคลุมองค์ประกอบ ของระบบทั้งหมด ซึ่งผู้ประเมินจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน กำหนดประเด็นของตัวแปรหรือตัวชี้วัด กำหนดแหล่งข้อมูลผู้ให้ข้อมูล กำหนดเครื่องมือการประเมิน วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน ผู้วิจัยสามารถวางแผนและดำเนินการประเมินอย่างเป็นระบบ และหาคำตอบได้ว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมเพียงไร การดำเนินงานนั้นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้หรือไม่ พบปัญหา อุปสรรคหรือพบข้อผิดพลาดประการใด เพื่อที่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรในด้านใดต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นของประเมินหลักสูตรรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 เนื่องจากหลักสูตรรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของระดับชั้น ป.4 - ป.6 กับหลักสูตรระดับชั้น ป.1 - ป.3 เป็นหลักสูตรคนละฉบับ โดยหลักสูตรระดับชั้น ป.1 - ป.3 จะบูรณาการกับหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ ทำให้ทราบถึงผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียน ผู้สอน และผู้มีส่วนในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียน วัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ให้มีความเหมาะสม เกิดประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ดี

ในการจัดการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม นำไปสู่การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัด สุราษฎร์ธานี โดยใช้รูปแบบชิป ในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ความสำคัญของการวิจัย

การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้รูปแบบชิป ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้มีความเหมาะสม เกิดประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม นำไปสู่การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืนต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตของการวิจัย

Copyright© Suratthani Rajabhat University

ขอบเขตด้านเนื้อหา All Right Reserved

เนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้รูปแบบชิป ในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านบริบท ได้แก่ อัตลักษณ์ของโรงเรียนวัดนอก วิสัยทัศน์ พันธกิจ โรงเรียนวัดนอก วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี วิถีชีวิตของคนในชุมชนโรงเรียนวัดนอก และอาชีพของคนในชุมชนวัดนอก

2. ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระการงานอาชีพและ

เทคโนโลยี สารการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา ผู้สอน ผู้เรียน อาคาร สถานที่ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ งบประมาณและกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร

3. ด้านกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

4. ด้านผลผลิต ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

1. ผู้บริหารโรงเรียนวัดนอก จำนวน 6 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน 1 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้อาชีพและเทคโนโลยี 1 คน และหัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั้ง 4 ฝ่าย ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1 คน หัวหน้ากลุ่มบริหารงานทั่วไป 1 คน หัวหน้ากลุ่มบริหารงานการเงินและพัสดุ 1 คน หัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานบุคคล 1 คน

2. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 6 คน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 52 คน

4. กรรมการสถานศึกษา/ผู้นำชุมชน จำนวน 9 คน

5. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 52 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ในการศึกษาค้นคว้า มุ่งศึกษาประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้รูปแบบซิป ซึ่งได้กำหนดเนื้อหาที่ศึกษาโดยแยกตามตัวแปรที่จะศึกษา ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี

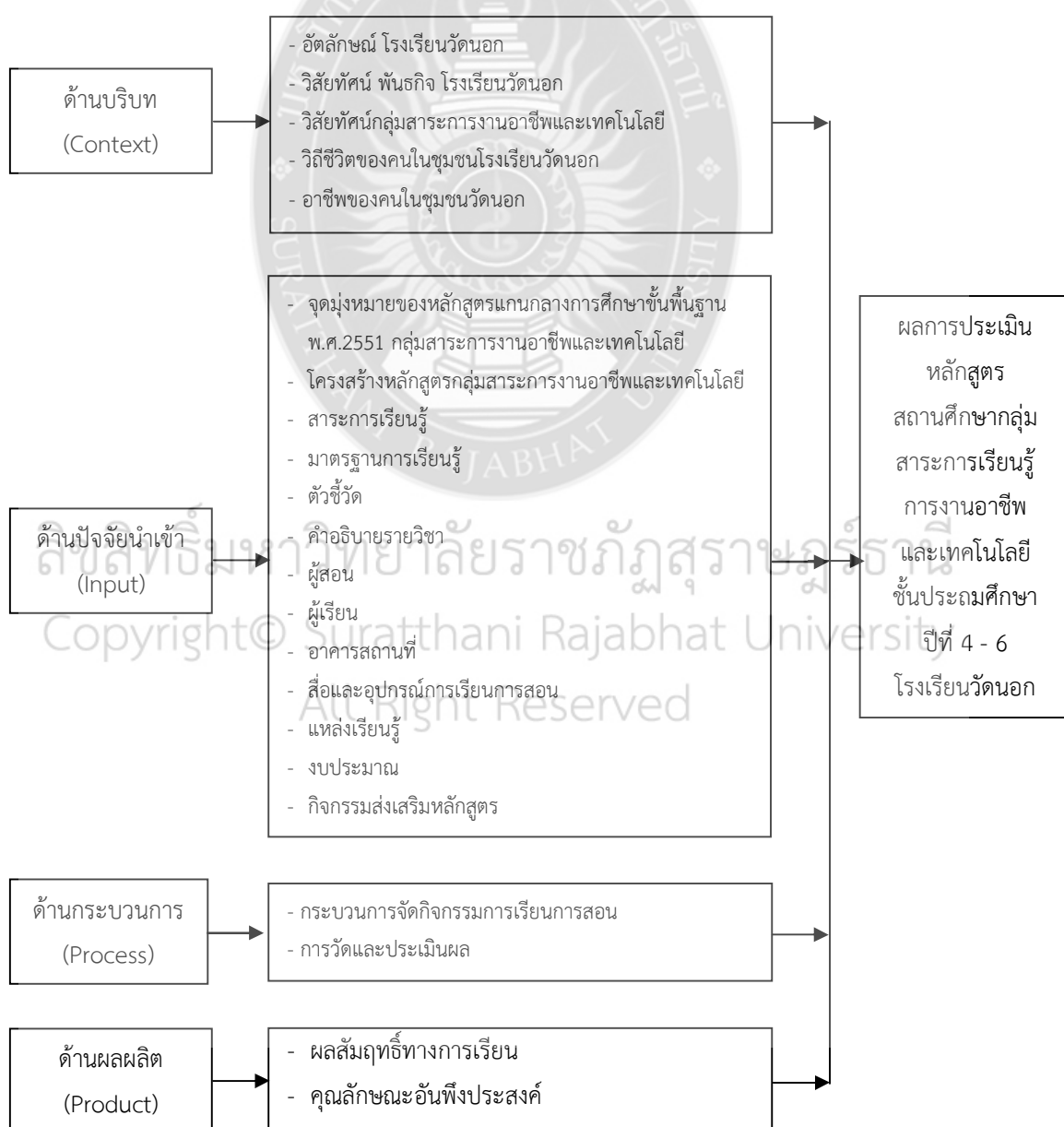
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้รูปแบบซิป ประกอบด้วย ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ขอบเขตด้านสถานที่และเวลา

การศึกษาค้นคว้าเป็นการประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้รูปแบบซิป โดยระยะเวลาประเมิน เริ่มทำการประเมินในเดือนพฤษภาคม 2559 - เมษายน 2560

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา สามารถสรุปแนวคิดเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยใช้รูปแบบซีปในการประเมินหลักสูตร ซึ่งเป็นรูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam's CIPP Model) ซึ่งมีขอบข่ายการประเมินเกี่ยวกับบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดนวก รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 พ.ศ. 2553 ที่พัฒนาโดยสถานศึกษาและบุคลากรของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งเริ่มใช้สอนตั้งแต่ พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบัน

การประเมินรูปแบบ CIPP Model หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการตัดสินใจ เพื่อหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นและพิจารณาว่าองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องหรือมีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด หรือเพื่อตัดสินคุณค่าของหลักสูตรว่าหลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพตรงตามความมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่อย่างไร โดยเปรียบเทียบผลที่ได้จากการประเมินกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบริบท (Context Evaluation) หมายถึง การประเมินผลวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ที่มีอยู่ใน หลักสูตร ได้แก่ อัตลักษณ์ของโรงเรียนวัดนวก วิสัยทัศน์ พันธกิจ โรงเรียนวัดนวก และวิสัยทัศน์กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี วิถีชีวิตของคนในชุมชนโรงเรียนวัดนวก และอาชีพของคนในชุมชนวัดนวก

2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) หมายถึง การประเมินผล ระบบโครงสร้างของหลักสูตร รวมทั้งระบบการจัดการบริหารหลักสูตรต่าง ๆ ด้วย ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี โครงสร้างหลักสูตร กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คำอธิบายรายวิชา ผู้สอน ผู้เรียน อาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ งบประมาณและกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร

3. ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) หมายถึง การประเมิน ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

4. ด้านผลผลิต (Product Evaluation) หมายถึง การประเมิน ผลที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการวัด การเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์การเรียนรู้ ในเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2559 ว่าเมื่อเรียนมาแล้วเกิดการเรียนรู้เท่าใด มีความสามารถชนิดใด วัดและประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความรู้ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบประเมินผลงาน และแบบทดสอบปลายภาคเรียน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง พฤติกรรมที่สถานศึกษาแต่ละแห่งมีความต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สถานศึกษาต้องการพัฒนานักเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม ทั้ง 8 ด้าน ประกอบด้วย

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ หมายถึง การเป็นพลเมืองดีของชาติ มีความสามัคคี ประองดองภูมิใจ เชิดชูความเป็นไทย ปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ และแสดงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การประพฤติตรงตามความเป็นจริง ทั้งทางกาย วาจา ใจ และยึดหลักความจริง ความถูกต้องในการดำเนินชีวิต มีความละเอียด และเกรงกลัวต่อการกระทำผิด
3. มีวินัย หมายถึง การปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคมเป็นปกติวิสัย ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น
4. ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง การมีความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอด เผยแพร่ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
5. อยู่อย่างพอเพียง หมายถึง การดำเนินชีวิตอย่างประมาณตน มีเหตุผล รอบคอบ ระมัดระวัง อยู่ร่วมกับผู้อื่นด้วยความรับผิดชอบ ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เห็นคุณค่าของทรัพยากรต่าง ๆ มีการวางแผนป้องกันความเสี่ยง และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง การมีความตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเพียรพยายาม ทดมเทกำลังกาย กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบ และมีความภาคภูมิใจในผลงาน
7. รักความเป็นไทย หมายถึง การมีความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เผยแพร่ภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรมไทย มีความกตัญญูต่เวที ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสม
8. มีจิตสาธารณะ หมายถึง การเป็นผู้ให้และช่วยเหลือผู้อื่น ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เข้าใจ เห็นใจผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ด้วยร่างกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้เกิดในชุมชน โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. ทำให้ทราบระดับความเหมาะสมของหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

2. สามารถนำผลการวิจัยที่ได้รับเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดนอก อำเภอดอนสัก จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้มีความเหมาะสม เกิดประสิทธิภาพในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีแก่นักเรียนต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Copyright© Suratthani Rajabhat University

All Right Reserved